

Veteranen naast de tatami, een interview met Joop Mackaay op 20 januari 2014 door Lex van Heumen namens de NVWG.



Maandagochtend 20 januari belde ik aan bij Joop Mackaay, natuurlijk met gebak dat is inmiddels een traditie geworden. Meteen al na de eerste vraag, brandde Joop vol passie los.

Joop is geboren op 2 maart 1938 te Utrecht. Op 13 jarige leeftijd begon hij met judo. Anton Geesink, die evenals Joop in WijkC woonde, was net 2e geworden op de Europese Kampioenschappen Judo. Dat was voor alle jongens in WijkC aanleiding om ook op judo te gaan. Joop meldde zich aan bij Jan van der Horst, waar Anton Geesink, Geurt Dodewaard en Gerard Stroes ook traiden. De dojo was gevestigd in een gewoon woonhuis aan Amsterdamsestraatweg.

De voorkamer was voor de beginners en de achterkamer voor de gevorderden. Later is de "sportschool" verhuisd naar het Oud Kerkhof in het centrum van Utrecht. Evenals sportschool Van der Horst was in het centrum van Utrecht sportschool Jan Sniijders gevestigd. De rivaliteit tussen beide scholen was groot. Maar bij onderlinge wedstrijden wonnen meestal de judoka's van Jan van der Horst.

Joop's eerste judopak werd gemaakt door zijn zus van "Engelse" katoen. Pas op zijn zestiende kreeg hij, ook van haar, een "echt Japans" judopak met een grote badhanddoek. Hij was de wereld te rijk!!

In 1990 ontving Joop Mackaay zijn zevende dan judo. Maar van alle dangraden staat zijn eerste dan, behaald in 1956 in de dojo van Gé Koning in Amsterdam, nog als de dag van gisteren in zijn geheugen gegrift.

Naast Anton Geesink waren Henry Courtine en Daniël Outelet zijn grote judo voorbeelden. Geen Japanners, want die had hij nog nooit in werkelijkheid aan het werk gezien.

Zelf stond hij in wedstrijden het liefst tegenover Duitsers of Engelsen.

Tijdens zijn wedstrijdperiode heeft Joop vele nationale en internationale prijzen behaald.



Zo werd hij Nederlands kampioen in het midden gewicht. In 1961 won hij de 1^e prijs tijdens de Open Duitse Kampioenschappen te Aken en werd hij 2^e bij de Europese Kampioenschappen te Essen. In 1964 won hij de zilveren medaille op de Europese teamwedstrijden in Berlijn. Maar de allermooiste herinnering heeft hij aan het succes met het Kodokan-team van Anton Geesink. In Beauvalon sur Mer behaalde dit team de 1^e plaats en werd daarmee kampioen van Europa.

De begeleiding en verzorging in die jaren was niets in vergelijking met die van tegenwoordig.

De eerste keer dat hij naar de Europese kampioenschappen in Parijs moest, mochten ze een auto lenen van een van de vaders. Ze hadden geen cent te makken. Voor de terugweg hadden ze nog net geld genoeg om brandstof te kopen. Gelukkig troffen ze in Noord-Frankrijk judoka Reinier Hulsker, die met autopech langs de weg stond en van hem kregen ze twee chocolade broodjes. Een ander voorbeeld was een treinreis naar Lübeck voor een judo interland. De dag voor vertrek kreeg Joop bericht van de judobond, dat hij zelf een lunchpakket voor onderweg moest meenemen. Een groot deel van de treinreis bracht Joop door in het bagagenet om te slapen. Hij heeft deze zaken echter nooit als negatief ervaren.

Naast een talentvol wedstrijdjudoka was Joop ook een gepassioneerd scheidsrechter. Bijna 40 jaar maakte hij deel uit van de scheidsrechters commissie van district Midden Nederland. Tot eind 2013 was hij eveneens lid van de dangraden commissie district Midden Nederland. Toen vond hij het tijd worden om plaats te maken voor de jongere generatie. Hij blijft wel examineren ook voor de hogere dangraad examens.

Als judoleraar heeft hij eveneens zijn sporen ruimschoots verdiend. Hij begon zijn carrière als assistent van Anton Geesink. Gaf jaren les in Culemborg en richtte in 1983 zijn eigen Judo Ryu Mackaay op, waar hij nog steeds actief is. Het judo blijft hem fascineren en hij staat wekelijks vele uren op de tatami.

Door het judo heeft hij, vaak samen met Anton Geesink, veel van de wereld kunnen zien maar in Japan is hij nooit geweest. Daar komt dit jaar verandering in. Het bestuur en de leden van Judo Ryu Mackaay zijn verleden jaar een geheime actie gestart om Joop en Henny Stomphorst, die ook al jaren judolessen geeft bij Judo Ryu Mackaay, een volledig verzorgde reis naar Japan te kunnen aanbieden. Eind 2013 werd het streefbedrag bereikt en eind april dit jaar vertrekken ze samen naar het "Mekka" van de judosport. Joop kan het nog steeds niet geloven!

Aan het initiatief van de NVWG om te komen tot een Nationaal Veteranen Platform wil Joop graag meewerken. Een van zijn wensen is, dat het via dit platform mogelijk wordt de JBN te bewegen de gedrukt versie van JudoVisie weer toegezonden te krijgen.